

HỒI 20

MA TRUNG CHI MA

Hoàng Thượng Chí nghe đối phương đề cập tới kẻ thù bất cộng đái thiên, làm cho cơ thể chàng xúc động dữ dội, các kinh mạch dồn lên nóng ran liền, vì gương mặt chàng đã hóa trang nên không lộ ra ngoài được.

Chàng cố nén bực tức hỏi:

- Làm sao thấy được?

Ma Trung Chi Ma đáp:

- Đẳng Huyết Sợ giết người hàng vạn, nhưng gã không tránh khỏi sự đau khổ giày vò?

Hoàng Thượng Chí nhớ lại, cả nhà mình trên hai trăm người đã bị giết chết, xương trắng phơi đầy, lòng chàng sôi sùng sục cất tiếng hỏi:

- Đã giết người mà còn biết đau khổ ư?

Ma Trung Chi Ma thản nhiên nói:

- Ôi!... Khi nó giết người thì nó có còn kể gì nữa! Nhưng cũng có vài trường hợp ngộ sát! Ta cũng không nên lấy làm lạ đối với những hành động ấy vì những người bị hấn hạ sát hầu hết là những kẻ tự mình gây họa trước.

Hoàng Thượng Chí toan mở lời chất vấn về trường hợp gia đình chàng bị chết trên hai trăm người, như thế sao gọi là ngộ sát được? Nhưng nghĩ lại, chàng không muốn để lộ tông tích, vì biết đâu Ma Trung Chi Ma là đồng đảng với Huyết Sợ chàng muốn thừa cơ hội hỏi dò tung tích của Huyết Sợ nên nói trái lại:

- Tiền bối đối với Chủ Nhân Quỷ Bảo tựa hồ như đã quen biết?

Ma Trung Chi Ma thở phì một hơi, gật đầu nói:

- Đúng vậy! Lão phu dám nói chắc trong giới võ lâm chỉ có lão phu là người thứ nhất biết rõ, không còn ai hiểu bí mật này.

Hoàng Thượng Chí nóng lòng hỏi:

- Tiền bối có thể chỉ giáo cho tôi ít nhiều về việc này chăng?

Ma Trung Chi Ma nghiêm nghị bảo:

- Cậu bé ơi! Hãy bỏ qua câu chuyện này là hơn, lão phu không thể nào tiết lộ được.

Hoàng Thượng Chí hỏi:

- Tại sao?

Ma Trung Chi Ma thở dài ảo não, nói:

- Lão phu đã có lời hứa trước, quyết chẳng nói ra những chuyện kín của người khác. Một lời hứa của kẻ giang hồ võ lâm trọng hơn ngàn vàng.

Hoàng Thượng Chí nghe lão nói thế, liền tỏ ra khiêm tốn, nói:

- Tiền bối đã nhất định không nói ra thì thôi, tôi không dám tò mò hỏi đến nữa. Vậy xin cáo từ!

Hoàng Thượng Chí vừa dứt lời đã đứng dậy bỏ đi.

Ông lão vội vàng nói:

- Này... cậu bé! Hãy chậm lại! Người chẳng được rời khỏi đây.

Vừa nói, lão vừa hấp vào một luồng chân lực cực mạnh. Hoàng Thượng Chí chưa bước khỏi ba bước đã bị sức hút dội lại chỗ cũ. Bị môn thần công quái ác ấy làm cho thân thể chàng không tự chủ được, nên chàng nổi giận nói to:

- Tiền bối làm như thế có dụng ý gì?

Ma Trung Chi Ma đáp:

- Người chẳng ra khỏi đây được!

Hoàng Thượng Chí cười nhạt, nói:

- Tại sao tôi đi chẳng được chứ?

Ma Trung Chi Ma nói với giọng nghiêm nghị:

- Người thay thế ta, làm tròn một điều ước nguyện! Người sẽ đi giao đấu với một người...

Hoàng Thượng Chí ngạc nhiên hỏi:

- Đánh người?

- Phải!

- Tại sao thế?

- Để rửa hận.

- Không thể nào được, tôi tự xét mình võ công còn non kém, không thể thay mặt tiền bối làm công chuyện đó.

- Người phụ lòng ta sao? Người chẳng nhận ư?

Hoàng Thượng Chí nói:

- Mạng lệnh này quá khó khăn, tôi không thể làm được?

Ma Trung Chi Ma cười ngất nói:

- Dẫu người chẳng nghe, ta cũng bắt người nhận lời?

Hoàng Thượng Chí nói với giọng quả quyết:

- Không! Không ai có thể bắt tôi làm việc ngoài ý muốn tôi được.

Ma Trung Chi Ma thấy chàng quay lưng sắp bước đi, liền đưa ra mười thành công lực, cản bước chân của Hoàng Thượng Chí. Nhưng chàng đâu rõ, chỉ cảm thấy một sức mạnh tựa nam châm hút ngay lưng và kéo chàng về chỗ cũ.

Ma Trung Chi Ma cười ha hả, nói:

- Cậu bé có nhận lời hay không?

Hoàng Thượng Chí tỏ ra cương quyết, nói:

- Chẳng nhận lời ai cả?

Ma Trung Chi Ma quát to như sấm rền:

- Người dám nói một câu như thế nữa, thì lão phu sẽ dùng chưởng phong quạt chết tức khắc.

Hoàng Thượng Chí cố bạo gan nói rất tự nhiên:

- Tiền bối tưởng tôi sợ ư? Tôi không bao giờ nhận lời ai cả.

Một làn chưởng phong xé không gian đánh ập vào người Hoàng Thượng Chí, làm cho thân xác chàng dính vào vách đá. Chàng cảm thấy đau đớn khắp châu thân, xương cốt tựa hồ như gãy nát máu huyết tán loạn, cặp mắt đỏ lửa như muốn ánh sao trước mắt. Chàng lão đảo gục đầu xuống, tay bám chặt vào vách đá.

Ma Trung Chi Ma cười ngất và hỏi:

- Người nhận lời ta không?

Hoàng Thượng Chí quả quyết:

- Không!

- Người không sợ chết?

- Không!

Ma Trung Chi Ma khoái chí thở dài, nói:

- A! Ta thậm phục người rồi! Người hãy lại đây, ta sẽ từ từ kể cho người nghe...

Hoàng Thượng Chí lạnh lùng, nói:

- Còn gì nữa mà nói chuyện?

Ma Trung Chi Ma lại nói:

- Lão phu sẽ truyền cho người tuyệt học thần công của lão, thì sau này người sẽ trở nên cao thủ bậc nhất trên đời này.

Hoàng Thượng Chí mỉm cười, nói:

- Kể tiểu bối này không dám nhận.

Ma Trung Chi Ma nói:

- Người chẳng chịu thụ giáo với ta?

Hoàng Thượng Chí nói:

- Trên đời này, được mấy kẻ đã có được võ công đặc dị mà tự hào?

Ma Trung Chi Ma nghiêm trang nói:

- Người học qua, sẽ trở thành một cao nhân thượng thặng.

Hoàng Thượng Chí mỉm cười, nói:

- Vậy tôi phải bái tiên bối tôn làm sư phụ?

Ma Trung Chi Ma lắc đầu nói:

- Người lầm rồi! Lão phu chẳng muốn thu nhận ai làm đồ đệ. Ta truyền hết võ công cho người là cần người giúp ta hoàn thành một điều tâm nguyện. Như thế là người đủ đền đáp công ơn của ta rồi.

Hoàng Thượng Chí nghe lão nói có vẻ thật lòng, nên nhỏ nhẹ, đáp:

- Tôi chỉ sợ không đủ sức làm xong việc của tiên bối phó thác.

Ma Trung Chi Ma nói:

- Lão phu hôm nay nhất định giữ người ở lại, để giao trách nhiệm cho người, mà lão phu tưởng là sẽ mang xuống tận đáy mồ. Hiện giờ ngoài người ra, thì không có một người nào có đủ sức khả năng đương đầu với Huyết Sợ...

Hoàng Thượng Chí nghe câu nói ấy mặt mày hăm hở, hỏi vội:

- Vì đâu tiền bối muốn tôi phải giao đấu với Chủ Nhân Quỷ Bảo? Lý do làm sao?

Ma Trung Chi Ma đáp nhanh:

- Phải có lý do chứ! Người bằng lòng chẳng?

Hoàng Thượng Chí gật đầu:

- Tôi sẽ bằng lòng, nếu lý do của tiền bối hợp tình hợp lý.

Ma Trung Chi Ma lấy làm lạ, không hiểu tại sao khi nói đến việc giao đấu với Huyết Sợ, thì cậu bé này lại nhận lời! Lão trở mắt nhìn vào mặt Hoàng Thượng Chí một lúc lâu, rồi hình như lão cũng rõ được một phần nào.

Lão buột miệng nói:

- Bệnh Thần! Người là kẻ đầu tiên dám thốt lời không sợ ta, và cũng lần đầu tiên ta gặp được mặt lạnh như người. Thật lạ lùng!

Hoàng Thượng Chí mỉm cười, nói:

- Đó là tánh trời sanh của tôi như thế!

Ma Trung Chi Ma cất giọng ôn hòa, bảo:

- Bệnh Thần! Người hãy ngồi xuống đây ta kể rõ đầu đuôi câu chuyện cho người nghe.

Hoàng Thượng Chí y lời ngồi xuống.

Ma Trung Chi Ma muốn bắt đầu kể, nhưng còn dè dặt hỏi:

- Người bằng lòng đến giao đấu với Chủ Nhân Quỷ Bảo rồi chứ?

Hoàng Thượng Chí không nghĩ ngợi, đáp ngay:

- Đã bằng lòng rồi!

Ma Trung Chi Ma lại hỏi:

- Người cũng đồng ý, nhận việc lão phu truyền võ công chứ?

Hoàng Thượng Chí ngập ngừng nói:

- Chuyện này...

Ma Trung Chi Ma ngắt lời:

- Người bất tất phải suy tính! Với công lực của người, nếu giao đấu với Huyết Sợ cũng như đem trứng chọi với đá.

Hoàng Thượng Chí gật đầu, thật tình ra công lực của chàng chẳng thấm vào đâu, đối với Quỷ Bảo. Chính chàng đã nghe nhiều cao thủ trong giang hồ ca tụng rồi. Tài năng chúa Quỷ Bảo đâu phải là đấu thủ của chàng. Chàng chỉ biết cúi đầu nghe theo lời Ma Trung Chi Ma mà thọ giáo. Chàng nói:

- Tôi xin vâng mạng.

Ma Trung Chi Ma cười lớn tỏ ra hoan hỉ vô cùng và nói:

- Tiểu đệ, người đã đồng ý thay lão phu hoàn thành ước nguyện, lão phu sẽ ghi ân đến cùng...

Hoàng Thượng Chí vội vàng nói:

- Đây là lời giao hẹn thôi, tiền bối bất tất phải dùng lời cảm kích như thế...

Ma Trung Chi Ma cảm động nói:

- Người thật là kẻ chí tình, có thể thay ta làm được việc. Vậy người hãy nghe lời truyền dạy của ta...

Hoàng Thượng Chí đáp:

- Xin tiền bối có điều gì cứ dạy cho...

Ma Trung Chi Ma quắc đôi mắt sáng rực vòng quanh hang đá và nói:

- Vì một chút hơi thở, mà ta phải chịu khốn khổ ở đại địa huyết này trong bốn mươi năm.

Hoàng Thượng Chí buột miệng kêu lên:

- Trời! Bốn mươi năm?

- Phải! Đã bốn mươi năm rồi!

Hoàng Thượng Chí ngờ ngác như nói một mình:

- Ôi chao! Trong hang đá chật chội này dẫu mười ngày chịu không nổi, huống hồ đến bốn mươi năm! Vậy câu chuyện do đâu đã xảy ra?

Ma Trung Chi Ma đáp qua hơi thở:

- Bốn mươi năm về trước, trong giới võ lâm có xuất hiện ra tên Huyết Sợ giết người như trò chơi, công lực của hắn rất lợi hại, nổi danh khắp thiên hạ. Mọi người đều sợ hãi, cho là đã đến ngày tàn của giới võ lâm. Các tay cao thủ đều ngao ngán Huyết Sợ, nhưng ai ai cũng chỉ nghe tiếng mà chẳng biết rõ diện mạo của hắn ra sao, thì làm thế nào đối địch...

Hoàng Thượng Chí kêu a một tiếng sừng sốt Ma Trung Chi Ma tiếp tục nói:

- Lão phu ra đời sớm hơn hẳn mười năm, và xưng hiệu là Ma Ma Tôn Giả thủ tổ của các phái hiệu sau này. Đến khi các phái võ thuộc lớp lớn hậu bối nổi lên mới tặng cho lão cái hiệu là Ma Trung Chi Ma. Trong lúc Huyết Sợ xuất hiện thì danh hiệu của lão mờ đi, cho nên giới giang hồ có truyền khẩu câu ca dao...

“Nhứt ma xuất, nhứt ma tiêu”

(một ma hiện ra, một ma tiêu diệt)...

Hoàng Thượng Chí hỏi:

- Họ đồn đãi như vậy có ý gì?

Ma Trung Chi nói:

- Người ta truyền khẩu câu này có ý nghĩa lắm chứ!

Nguyên do Huyết Sợ ra đời, lão phu là Ma Trung Tôn Giả bị hủy bỏ danh tự từ lúc đó...

Hoàng Thượng Chí lòng bối rối, vô tình được nghe câu chuyện võ lâm xa xưa, nên tiếp lời hỏi:

- Sự thật ra sao, xin tiên bối cho biết.

Ma Trung Chi Ma nói:

- Người đừng vội, hãy nghe lão phu kể rõ ngọn nguồn! Có lẽ người biết giới võ lâm họ trọng tên hiệu lắm! Vì tên hiệu của lão phu bị người chà đạp, cho nên lão phu muốn giao đấu với Huyết Sợ...

Hoàng Thượng Chí hỏi:

- Câu chuyện ấy về sau thế nào!

- Huyết Sợ khi xuất hiện quỷ thần phải sợ, thì có ai là đối thủ của hắn.

Hoàng Thượng Chí nhin không được, xen vào hỏi:

- Tại sao chẳng ai đến Quỉ Bảo mà giết nó cho rồi?

Ma Trung Chi Ma cười héo hắt nói:

- Lúc bấy giờ có ai biết Huyết Sợ là Chủ Nhân Quỉ Bảo đâu?

Hoàng Thượng Chí hỏi:

- Có phải ngoài cổng ngôi Quỉ Bảo, có gắn một cái đầu lâu sơn màu máu, thoát nhìn như đầu lâu máu chẳng? Tôi không rõ tại sao phải dùng biểu hiệu ấy.

Ma Trung Chi Ma nói:

- Đó là về sau này, người ta thấy như thế mới gọi là Quỷ Bảo. Trước đó ta đã đi tìm nó trên ba năm ròng, và một ngày kia ta gặp được nó, hai bên giao đấu với nhau trên hàng ngàn chiêu số vô cùng khốc liệt...

Nghe đến đây, Hoàng Thượng Chí há mồm, đôi mắt lóng lánh nhìn vào ông lão như chờ đợi kết quả một câu ấy.

Ma Trung Chi Ma thở dài nảo ruột:

- Lão phu bị nó quật học máu...

Hoàng Thượng Chí nghĩ đến Ma Trung Chi Ma với Huyết Sợ giao chiến trên ngàn chiêu, thì võ công của hai người đã cao tột độ, đến bậc tiền bối thượng thừa, bất giác thở dài hỏi:

- Tiền bối, nhường nó chăng?

Ma Trung Chi Ma nói:

- Không! Lão phu cố nén giận chịu thua nó!

Hoàng Thượng Chí cố nhịn cười, hỏi:

- Tại sao tiền bối lại làm như thế, xin cho biết tiếp?

Ma Trung Chi Ma trầm lặng đáp:

- Luận về võ công, thì lão phu với Huyết Sợ kể tám lượng, người nửa cân, hiềm vì nó đã luyện xong một môn tuyệt kỹ thần công gọi là Kim Cang Thần Công. Toàn thân nó không có một võ khí nào chạm vào nổi, sở dĩ...

Hoàng Thượng Chí ngắt lời:

- Sở dĩ như thế, mà tiền bối đánh nó không ngã chẳng?

Ma Trung Chi Ma nói:

- Ủ, đúng vậy! Lão phu cố nhường nhịn, để luyện một môn thần công kỳ ảo, mới phá được Kim Cang Thần Công của nó...

Hoàng Thượng Chí vui vẻ hỏi:

- Và tiền bối đã luyện thành?

Ma Trung Chi Ma nói:

- Nhưng lúc luyện xong ta đã không đánh với nó, mà còn phải nhận nó là bạn hữu! Đó là một việc rắc rối mà sau này người sẽ tìm hiểu.

Hoàng Thượng Chí ngạc nhiên:

- Tại sao thế! Tiên bối có thể cho tôi biết sơ nguyên do chăng?

Ma Trung Chi Ma nói:

- Người đừng hỏi vội! Lão không thể nói lại lý do đó cho người nghe. Sau này người sẽ có cơ hội biết rõ hơn. Cũng vì lẽ ấy, lão phu mới khuất thân vào ngôi trong địa huyện này suốt bốn mươi năm. Lão đã luyện thành môn thần công, và mộng ước của lão thành tựu đáng kể!...

Hoàng Thượng Chí thấy ông thở dài ảo não, lòng chàng nổi lên một niềm cảm mến, nhìn vào mặt ông, nói:

- Lão tiên bối quả là bậc kỳ nhân trên đời, văn bối khâm phục vô cùng...

Ma Trung Chi Ma tiếp tục nói:

- Môn pháp mà lão luyện thành gọi là Đông Kim Chỉ!

- Đông Kim Chỉ?

Ma Trung Chi Ma nói với giọng u buồn:

- Phải! Trong vòng năm trượng, Chỉ công này có thể làm tan đá nát vàng. Ta tin rằng công phu đó có thể đối phó với Huyết Sợ và phá vỡ Kim Cang Thần Công của hắn. Nhưng! Trời chẳng chiều người, trong lúc luyện công, một sự bất hạnh xảy đến với ta, là ta không thận trọng để cho tẩu hỏa nhập ma, biến hai chân trở thành tàn tật, nên ta không còn nghĩ đến ý nguyện rửa thù. Gần đây, ta vẫn thấy đôi chân trở thành hai cành cây khô mục, ta tự biết mình sắp lìa trần, ta mãi chờ gặp được một người xứng đáng, đem hết công phu bốn mươi năm của ta truyền lại, và chỉ yêu cầu người thay ta hoàn thành điều nguyện ước!

Hoàng Thượng Chí nghiêm trọng, nói:

- Huyết Sợ, có ước hẹn với lão tiên bối, tại sao hắn không đến để gặp mặt.

Ma Trung Chi Ma nói:

- Huyết Sợ, đâu biết lão phu đã hãm mình dưới địa huyết.

Hoàng Thượng Chí như sực nhớ điều gì, vội hỏi:

- À, tại sao lão tiên bối lại hú lên như vậy?

Ma Trung Chi Ma mỉm cười, nói:

- Lão phu có ý dẫn người đến đấy!

Hoàng Thượng Chí mỉm cười nói:

- Có lẽ lâu nay ít người nghe tiếng hú của tiền bối mà dám đến gần chứ gì?

Ma Trung Chi Ma nói:

- Có chứ! Có rất nhiều! Nhưng chẳng ai có thể luyện được môn thần công của ta?

Hoàng Thượng Chí lại nói:

- Lão tiền bối làm sao biết được văn bối vào đây?

Ma Trung Chi Ma nói:

- Lão phu ở trong động nhìn ra ngoài, thấy thân pháp của người rất nhanh khi bước vào rừng. Và tuổi tác của người lại còn trẻ, có thể giao trách nhiệm cho người được. Đến lúc thấy người lại gần bên cửa động, nhìn rõ ra người có cốt cách phi phàm, ta lại dùng lời khích người phá vỡ phiến đá, để xem công lực người đến đâu, không ngờ người còn nhỏ, mà công cao võ trọng đến bậc thượng thừa! Thật ý nghĩ ta không nhầm, nếu người không có diệu dược linh đơn phục sức, thì làm sao người có đến cả trăm năm công lực...

Hoàng Thượng Chí nói:

- Lão tiền bối đoán không sai.

Ma Trung Chi Ma nói:

- Tốt thay! Nhưng lão phu rất tiếc không biết được lai lịch của sư phụ người! Ta chỉ yêu cầu người thay ta mà làm tròn những điều tâm nguyện. Trước hết là sẽ truyền cho người Ma Ma Chuồng Pháp đây là môn học tuyệt diệu của phái Ma Ma tiếp theo là người sẽ luyện thêm Đông Kim Chỉ...

Hoàng Thượng Chí cau mày, nói:

- Như thế, lão tiền bối tốn công phí sức không biết bao nhiêu thời gian để truyền dạy văn bối...

Ma Trung Chi Ma nói:

- Ta đã rút gọn các tinh hoa, của hai môn pháp kể trên, đúc kết để truyền cho người nội trong ba ngày là đủ cả...

Hoàng Thượng Chí quá mừng rỡ, kêu lên một tiếng mặt sùng sờ! Công trình khổ luyện của lão trong bốn mươi năm giờ đây giao lại cho chàng.

Trong thời gian này chàng có hoàn thành được hay không?

Trong thời gian ba ngày, Ma Trung Chi Ma dốc túi truyền lại hết hai môn võ độc đáo làm rung động cổ kim cho Hoàng Thượng Chí.

Ma Trung Chi Ma đã rút gọn và phân ra, chấn công, thủ, thế.

Công như sao sa điện xẹt, Thế như phá núi dời non, Thủ như thành vàng kiên cố, Chấn như biển lửa vạc dầu. Ma Trung Chi Ma hết lòng chỉ điểm từng bộ, từ môn rất rõ ràng.

Hoàng Thượng Chí gắng công luyện, theo lời chỉ giáo của quái nhân Ma Trung Chi Ma, trong vòng ba ngày cả hai đều cảm mến nhau như quen biết mấy mươi năm trời.

Hoàng Thượng Chí đâu rõ, thuở trước lão quái nhân Ma Trung Chi Ma là một tay kiệt liệt giang hồ lưng danh bên biển còn phải coi Huyết Sọ là kẻ đại cừu, thì Huyết Sọ cũng là một tay làm nghiêng trời lệch đất, chớ chẳng phải tầm thường.

Hoàng Thượng Chí lúc tính đi tìm nghĩa đệ Đông Phương Huệ, và gấp rút đến gặp Chủ Nhân Quỷ Bảo, giờ đây lại được kỷ duyên hội ngộ với Ma Trung Chi Ma.

Nhưng lời dặn dò của Thất Hồn Nhân chàng chẳng bao giờ quên. Chàng phải đến bái phỏng Chủ Nhân Quỷ Bảo, nên nói với Ma Trung Chi Ma:

- Lão tiên bối. Giờ đây đã hoàn tất, văn bối xin cáo từ, và hứa một lời danh dự văn bối sẽ hoàn thành đều tâm nguyện mà tiên bối giao phó.

Ma Trung Chi Ma cúi đầu ngẫm nghĩ rất lâu, đoạn nói:

- Tiểu tử ơi! Mặc dầu ta đã truyền dạy cho người môn Đông Kim Chỉ thì không sợ công lực thiếu kém, nhưng bốn mươi năm dài đằng đẳng, không rõ võ công của Huyết Sọ tiến triển mức độ nào, lão lấy làm ngại cho người, vậy người hãy lại đây, lão sẽ gắng chút thân tàn mà truyền nội lực...

Hoàng Thượng Chí cảm thấy chân thành quá mức của lão quái nhân, vội xua tay lắc đầu, nói:

- Trời! Không nên! Lão tiên bối... không thể làm như vậy được!

Ma Trung Chi Ma không nghe lời chàng, đưa ra song chưởng vạch thành một vòng lớn! Ghê thay sức lực của quái nhân tựa hồ như sợi xích sắt, kéo lôi Hoàng Thượng Chí đến ngay trước mặt! Lão đưa tay ra ấn mạnh vào vai Hoàng Thượng Chí. Thân mình chàng lúc bấy giờ không tự chủ được nữa, chịu sự sai khiến của quái nhân.

Hoàng Thượng Chí ngồi bệt xuống đất, thì hai ngón tay của quái nhân, điểm vào Hoa Cái huyệt.

Lão quái nhân ôn tồn bảo:

- Tiểu tử hãy nhắm mắt, định thần, để lão truyền nội lực chân ngươn của lão...

Hoàng Thượng Chí đã y lời, nhắm mắt định thần. Chàng cảm thấy một luồng điện từ lòng bàn tay của quái nhân chuyển vào Hoa Cái huyết chạy đều khắp cả châu thân, và chàng biết môn pháp này rất lợi hại, dầu muốn thôi cũng không được, chàng chỉ biết vận nội lực mà tiếp lấy nguồn chân khí dồi dào của Ma Trung Chi Ma.

Chàng có kỳ duyên hội ngộ, lần đầu đã được Địa Chấn Linh Tuyền gội rửa cả cơ phu cốt huyết, lần kế được Linh Quy truyền công lực, cả hai môn này đều là kỳ công xảo diệu nhứt đời. Và giờ đây chàng lại gặp Ma Trung Chi Ma truyền nội lực chân người cả ba quy nhứt thống làm cho cơ thể của chàng trở thành bản thể của một bậc siêu nhân tiền bối.

Trong khi hai ngón tay của Ma Trung Chi Ma truyền vào Hoa Cái huyết thì nội lực chân người của ông đã truyền hết cho chàng.

Hoàng Thượng Chí vừa nhận xong, toan đứng dậy tạ ơn thoát thấy thân mình của quái nhân run bần bật chực ngã.

Hoàng Thượng Chí thất kinh nhìn lão thở dài.

Bao nhiêu căn cơ nội lực lão đã dốc túi truyền hết cho chàng nếu lão không bảo chàng đến đấu với Chủ Nhân Quỷ Bảo thì chính bản thân chàng cũng tìm đến đấy để rửa hận cừu. Nhưng hiện giờ lão quái nhân đã ban cho chàng một công ân vô giá, lại truyền hết nội lực chân người, làm cho chàng vô cùng cảm động.

Ma Trung Chi Ma vừa lấy lại tinh thần, đã từ từ mở mắt, nhưng đôi mắt của lão bây giờ có vẻ mờ mệt yếu đuối. Lão nói tiếp:

- Tiểu tử! Hiện tại, cơ thể của ngươi như một người đã luyện hai trăm năm công lực, trong giới võ lâm có một không hai thì dù cho Huyết Sọ có tiến triển đến bậc nào cũng khó đối phó nổi với ngươi...

Hoàng Thượng Chí đôi mắt tinh diệp, điềm nhiên nói:

- Lão tiền bối! Văn bối còn một điều tâm sự.

Ma Trung Chi Ma hỏi:

- Chuyện gì thế?

Hoàng Thượng Chí nói:

- Văn bối đối với Chủ Nhân Quỷ Bảo có một mối thù, chẳng đội trời chung, nay lại vâng mạng lão tiền bối và được truyền thụ...

Ma Trung Chi Ma ngắt lời nói:

- Sao? Ngươi với Huyết Sọ có mối cừu à?

Hoàng Thượng Chí nói:

- Đúng vậy! Văn bối có lời thề, nếu lão tiên bối không dẫn dò sai bảo, văn bối cũng lấy sự trả thù làm đầu, tiêu diệt Chủ Nhân Quỷ Bảo và Huyết Sợ...

Ma Trung Chi Ma cười vang dội, nói:

- Tiểu tử! Lão phu khâm phục hành động của ngươi, vả lại ngươi có được tâm tánh thuần hậu, thêm vào đó nội lực chân ngươn của lão, thì sự thành công của ngươi rất dễ dàng.

Hoàng Thượng Chí bỗng nhiên quỳ mọp xuống đất...

Ma Trung Chí Ma vội hỏi:

- Người làm trò gì thế?

Hoàng Thượng Chí kính cẩn thưa:

- Văn bối trước đã được Linh Qui Thượng Nhân truyền công dạy võ nên văn bối đã kính là tiên sư. Thực ra văn bối không có trong môn phái nào cả. Hôm nay lão tiên bối đã thành toàn cho văn bối, vậy văn bối cúi đầu, xin nhận làm đồ đệ và xin sư phụ ban ơn...

Ma Trung Chi Ma điềm đạm nói:

- Người... người là đứa đệ tử quý nhứt trên đời! Ta xét ra không đủ tư cách làm sư phụ...

Hoàng Thượng Chí cúi đầu lạy ba lạy ra mắt rồi đứng dậy vòng tay tựa hồ như đứa học trò ngoan.

Ma Trung Chi Ma bồi hồi cảm động, toàn thân run lên, nói chẳng ra lời. Đôi mắt ông vui buồn lẫn lộn, tựa hồ như vừa thoát khỏi giấc chiêm bao. Qua một lúc lâu, ông nói với giọng cảm động:

- Con ạ! Ngày giờ làm thầy của ta rất ngắn ngủi. Ta hy vọng ở con trong mười ngày sẽ hoàn thành điều tâm nguyện của ta. Ta chờ đợi tin lành của người đồ đệ...

Hoàng Thượng Chí nói:

- Đệ tử xin vâng theo ý thầy, nhưng còn...

Ma Trung Chi Ma nói:

- Chuyện gì sau này con sẽ nói! Hiện tại thì con phải lập tức lên đường, và hãy nhớ ba điều sau đây để làm phương châm hành động.

Hoàng Thượng Chí nói:

- Đệ tử xin nghe lời chỉ dạy.

Ma Trung Chi Ma nói:

- Điều thứ nhất là: khi người bước đến ngôi Quỉ Bảo người hãy cất giọng cao và ngâm như vậy..."Nhứt ma xuất, nhứt ma tiêu, Ma Trung Chi Ma hội nhứt miêu"... người chỉ cần ngâm câu này là người ở Quỉ Bảo sẽ tiếp đãi. Nếu người cãi lại thì không thể nào người nhìn thấy một bóng người...

Hoàng Thượng Chí gục đầu, nói:

- Đệ tử xin ghi nhớ, còn điều thứ hai.

Ma Trung Chi Ma nói:

- Điều thứ hai là: Người hãy giữ lấy thân hình làm trọng, đừng hàm hồ gây sự, hai bên không thù oán, đừng ỷ công lực đả thương người, mọi việc phải nói rõ ràng minh bạch, chừng nào quá lắm mới ra tay.

Hoàng Thượng Chí gật đầu, nói:

- Sư phụ không ngại điều đó! Xin sư phụ nói tiếp điều thứ ba.

Ma Trung Chi Ma gần từng tiếng:

- Điều thứ ba, người không được lợi dụng cơ hội mà trả thù riêng. Người hãy ghi nhớ...

- o O o -